

Afhaalmenu

4 februari 2022

Kippendij saté met friet en sla

€ 10,00

(bestellen voor 15.30 afhalen tussen 17.00 en 19.00 uur)

Tel. 0593 52 32 88

Samedi Noir

Zaterdag 29 januari 2022 begon als een gewone doch stormachtige dag. Voor wie van de herfst houdt is dit een prachtige winter. Het was mijn werkdag. Wat moet je anders ook met dit weer. Gewoon aan het werk toen ik om vier uur in de middag aan mijn alleraardigste kippen Anna en Hennie moest denken. De keuken was wel zo'n beetje klaar en ik besloot om de dames nog even wat te eten te geven. Ze gaan tegenwoordig om half zes naar bed. Toen ik het hek opende kwamen ze er al aanvliegen. Het zijn geen hoogvliegers maar wel razendsnel. Ik heb ze tot kalmte gemaand en wat kippenvoer gegeven. Die beesten doen de hele dag volgens mij niet anders dan eten of eten zoeken. Afijn, ik weer aan het werk. Om acht uur 's avonds weer thuis en ga kijken of de dames lekker liggen te slapen. Ik schijn met mijn zaklamp naar binnen en zie tot mijn grote schrik alleen Anna in het stro liggen. Hennie zou toch niet weer uit winkelen zijn? Misschien gegrepen door een marter of een vos? Ineens liepen de rillingen over mijn rug. Ik moest denken aan een wolf. Die zijn hier ook in de buurt. Doodsbang liep ik langs de struiken in de tuin te zoeken met de zaklamp. Niks. Eigenlijk moest er nog zo'n spannend muziekje achter. Het leek wel een horrorfilm. Een windvlaag blies mijn pet van het hoofd. Buiten de tuin zoeken. Langs en door de sloot waar ik ook nog struikelde over een stuk draad. Helemaal onder de modder. Ondanks de kou brak het zweet uit. Na een half uur de zoektocht stopgezet. Misschien staat Hennie morgen gewoon voor het hek te kakelen om naar binnen te komen. De hele nacht zo'n beetje wakker gelegen. Alle scenario's kwamen voorbij. Op één na. Ik kijk zondagochtend uit het slaapkamerraam. Zit er een vette kraai bij de vijver met allemaal veren in de bek. Die zit Hennie kaal te plukken die voor dat ze naar bed ging nog even was gaan drinken uit de vijver. Dit doen ze geregeld. Waarschijnlijk is ze door een windvlaag uit haar evenwicht geraakt en te water geraakt. Ze is tussen vijf en zes zaterdagmiddag verdronken. Hennie mocht slechts anderhalf jaar oud worden. Ze was een voorbeeld voor vele kippen. Of ze nog veel plannen had weet ik niet. Nadat ik Hennie uit het water had gehaald en haar naast de vijver heb gelegd kwam Anna afscheid van haar nemen. Ze liep een paar keer om Hennie heen, keek nog eens en dacht, "Daar kan ik verder ook niks meer mee." Ze pakte al snel haar leven weer op. De tuin door en harkend op zoek naar voedsel. Vanwege de vogelgriep is Hennie maandag in besloten kring begraven. Slechts enkele familieleden van mij en haar zus Anna waren aanwezig. Anna vond nog een paar lekkere pieren bij het graven van het graf. De kleindochter had de grafsteen al klaar. Met de tekst: " Rust zacht lieve Hennie."

Inmiddels heeft Anna weer gezelschap. Alleen is ook maar alleen. Ze moesten even aan elkaar wennen maar dit ging zonder geweld. De eerste nacht sliep Anna boven en de ander beneden. Dit was maar voor één nacht. Ze liggen nu samen in het stro te slapen. Hoe ze heet? Jennie, en ze legt xl eieren. Het zal Anna worst wezen.

Als u nu naar het vrijdagmenu kijkt. Hennie is in haar geheel begraven.

Voor vanavond goede zaken en smakelijk eten!